

RESSÒ DE LA PARAULA

Vencedor

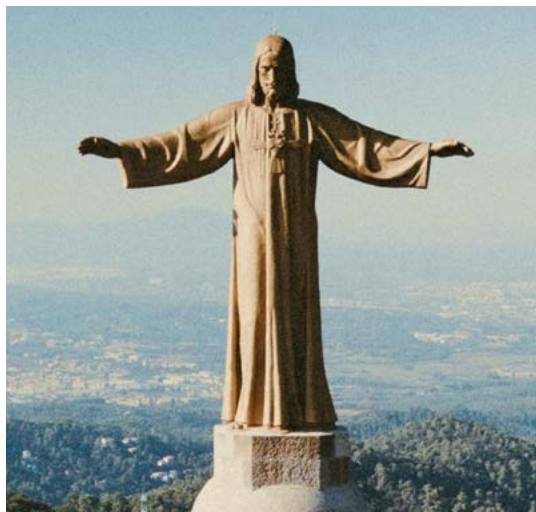
Avui els nostres ulls estan cansats de veure realitats de mort. Al costat ens assetja la temptació de veure'ns envoltats de muntanyes de foscor. Tenim a prop fonts inesgotables d'ansietat i sofriment: guerres, crisis naturals, grans masses de gent famolenca i sense llar, conflictes socials, manipulació de la veritat, actituds materialistes dictades per l'egoisme... Sabem que la foscor no existeix, sinó que sols és manca de llum. Però ens assetja la temptació de pensar, no que algú hagi apagat la llum, sinó que realment no hi ha cap resplendor que ens deslliuri de l'angoixa.

En el nostre camí hem arribat a intuir que l'amor i la mort, tot i essent antagòniques, poden coincidir en un mateix instant (molts han atestat que moren per amor), i que el nostre somni és que en aquesta lluita eterna entre la mort i l'amor, aquest acabi sempre vencent.

Els qui creiem i seguim Crist l'hem vist sostenir viu l'amor en el moment culminant de la seva mort. Tot canviaria si l'amor acabés vencent sobre tota realitat de mort, no sols en Ell, sinó en tota la humanitat.

Davant els nostres ulls apareix avui la imatge de Crist Rei de l'Univers. És això mateix, una visió, una contemplació, que ens ofereix la litúrgia. Té avui ple sentit, embolcallats com estem enmig de tanta foscor. Però és una visió, el significat de la qual, lògicament, no veiem realitzat plenament. És una contemplació que exigeix fe i esperança.

Assistim a una ebullició del món de la política, a casa nostra i en l'àmbit internacional, com a

autèntica lluita de poder, amb les armes del lloguatge, de les lleis o del domini de l'opinió pública o amb les armes que maten en la guerra. Hem de pregar (contemplar) aquesta imatge de Crist Rei en el context d'aquesta crisi política que estem vivint.

Un gran autor, Jaroslav Pelikan, nascut als Estats Units, convertit del luteranisme a l'Ortodòxia, comentava en profunditat aquesta imatge de Crist Rei discernint les implicacions polítiques, jurídiques, socials, econòmiques i religioses que hi havia en la vida de l'Església antiga i ha tingut al llarg de la història.

«Els cristians no van considerar Jesús com a líder d'una revolució política "des de baix" ... Tot i així, esperaven la segona vinguda de Crist, que "des de dalt" portaria la fi del món i, per tant, de

l'imperi...» (*Jesús a través dels segles. El seu lloc en la història de la cultura, 70-71*).

I cita la petita gran *Carta a Diognet* (158 d.C.), veritable esforç dels cristians antics per a explicar què són i volen ser en relació amb el món (i la política):

«¿Creieu que Jesús va ser enviat per Déu, com caldria suposar, per a establir una mena de sobirania política, per a inspirar temor i tremolor? No ha estat així. Ell el va enviar amb suavitat i mansuetud, com un rei que envia el seu fill que també és rei. El va enviar com Déu envia Déu... (Els cristians consideren que) tots els països estrangers són un pàtria per a ells, i cada pàtria efectivament en tot, també és un país estranger.»

Els cristians aspirem al fet que Crist regni també en la política, a la seva manera, amb la seva vida, el seu pensament, el seu poder, el poder del seu amor, i proclamem fermament que el final de la història Ell serà victoriós. Això ens estimula a «donar espai al seu "regnat" aquí». Però alhora, mentrestant, els cristians poden ser considerats estrangers. El seu Regne no és d'aquest món, tot i estar en ell.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Agustí a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Longevitat indefinida: somni o malson? (II)

Alguns autors transhumanistes no es limiten a defensar la prolongació de la vida humana, sinó que plantegen la possibilitat d'una existència postbiològica. La utilització d'escànners permetrà, segons ells, obtenir en el futur un escanejat complet de la matriu sinàptica del cervell d'una persona i aquesta es podrà reproduir en un ordinador. Altres defensen la creació d'éssers superintel·ligents, fruit de la combinació d'elements orgànics i cibernètics. Són els anomenats cibernòtics, criatures en part orgàniques i en part mecàniques.

Hem de preguntar als transhumanistes si un món en el qual, hipotèticament, ningú no envelleixi serà, de veritat, el millor dels mons possibles, per emprar l'expressió de G. W. Leibniz (1646-1716). El nostre món actual ha conegut un increment espectacular de les expectatives de vida i, no obstant això, estem convençuts que no es pot dir, amb sensatesa, que visquem en el millor dels mons possibles. La qüestió determinant no rau en els anys que podem atresorar al llarg de la nostra existència, sinó com dotar-la de sentit, de significat, com fer que aquesta estança en el món hagi valgut la pena.

La qüestió del sentit no es relaciona amb els anys, sinó amb l'argument, amb el guió de la pròpia vida. Dilatar els anys no significa garantir el sentit. Mentre ens preocupem per incrementar la longevitat de les persones, hem d'afrontar, paradoxalment, un nou problema social: el de la fatiga vital. Fatiga que, sobretot, pateixen les persones grans en els països més desenvolupats del planeta. En un país com Holanda, per exemple, s'ha discutit, recentment, si l'argument de la fatiga vital podria introduir-se com un supòsit més per despenalitzar l'eutanàsia.

Aubrey De Grey (1963) argumenta que el coneixement fonamental necessari per desenvolupar una medicina efectiva contra l'envelliment ja existeix, en gran mesura. Treballa en la identificació i en el desenvolupament d'enfocaments específics per invertir el sentit de diversos aspectes de l'envelliment, o, com defineix ell mateix, el conjunt d'efectes secundaris del metabolisme acumulats que eventualment ens maten i d'enfocaments més proactius i urgents per augmentar l'esperança de vida saludable humana.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

Vencedor

Hoy nuestros ojos están cansados de ver realidades de muerte. Al lado nos acecha la tentación de vernos rodeados de montañas de oscuridad. Tenemos cerca fuentes inagotables de ansiedad y sufrimiento: guerras, crisis naturales, grandes masas de gente hambrienta y sin hogar, conflictos sociales, manipulación de la verdad, actitudes materialistas dictadas por el egoísmo... Sabemos que la oscuridad no existe, sino que solo es carencia de luz. Pero nos acecha la tentación de pensar, no que alguien haya apagado la luz, sino que realmente no hay resplandor alguno, que nos libre de la angustia.

En nuestro camino hemos llegado a intuir que el amor y la muerte, aun siendo antagónicos, pueden coincidir en un mismo instante (muchos han testificado que mueren por amor), y que nuestro sueño es que en esta lucha eterna entre la muerte y el amor, éste acabe siempre venciendo.

Quienes creemos y seguimos a Cristo le hemos visto mantener vivo el amor en el momento cumbre de su muerte. Todo cambiaría si el amor acabara venciendo sobre toda realidad de muerte, no solo en Él, sino en toda la humanidad.

Ante nuestros ojos aparece hoy la imagen de Cristo Rey del Universo. Es eso mismo, una visión, una contemplación, que nos ofrece la liturgia. Tiene hoy pleno sentido, envueltos como estamos en medio de tanta oscuridad. Pero es una visión, cuyo significado, lógicamente, no vemos realizado plenamente. Es una contemplación que exige fe y esperanza.

Asistimos a una ebullición del mundo de la política, en nuestra casa y en el ámbito internacional, como auténtica lucha de poder, con las armas del lenguaje, de las leyes o del dominio de la opinión pública o con las armas que matan en la guerra. Hemos de orar (contemplar) esta imagen de Cristo Rey en el contexto de esta crisis política que estamos viviendo.

Un gran autor, Jaroslav Pelikan, nacido en Estados Unidos, convertido del luteranismo a la Ortodoxia, comentaba en profundidad esta imagen de Cristo Rey, discerniendo las implicaciones políticas, jurídicas, sociales, económicas y religiosas que tenía en la vida de la Iglesia antigua y ha tenido a lo largo de la historia.

«Los cristianos no consideraron a Jesús como líder de una revolución política “desde abajo”... Sin embargo, esperaban la segunda venida de Cristo, que “desde arriba” traería el fin del mundo y, por tanto, del imperio...» (*Jesús a través de los siglos. Su lugar en la historia de la cultura, 70-71*).

Y cita la pequeña y gran *Carta a Diogneto* (158 d.C.), verdadero esfuerzo de los cristianos antiguos para explicar qué son y quieren ser en relación con el mundo (y la política):

«¿Creéis que Jesús fue enviado por Dios, como cabría suponer, para establecer una especie de soberanía política, para inspirar temor y temblor? No ha sido así. Él le envió con suavidad y mansedumbre, como un rey que envía a su hijo que también es rey. Le envió como Dios envía a Dios... (Los cristianos consideran que) todos los países extranjeros son un patria para ellos, y cada patria es un país extranjero.»

Los cristianos aspiramos a que Cristo reine efectivamente en todo, también en la política, a su manera, con su vida, su pensamiento, su poder, el poder de su amor, y proclamamos firmemente que el final de la historia Él será victorioso. Eso nos estimula a «dar espacio a su “reinado” aquí». Pero al mismo tiempo, mientras tanto, los cristianos pueden ser considerados extranjeros. Su Reino no es de este mundo, y sin embargo está en él.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Jornada d'oració i penitència per les víctimes d'abusos sexuals

Tal com indica la pàgina web de les Nacions Unides, el 20 de novembre és el DIA UNIVERSAL DE L'INFANT i es commemoren els aniversaris de l'adopció de la Declaració universal dels drets dels infants (1959) i l'aprovació de la Convenció dels drets de l'infant (1989).

És un dia dedicat a tots els infants del món i vol cridar l'atenció sobre la situació dels més desfavorits, donar a conèixer els drets de la infància i conscienciar de la importància de treballar dia a dia pel benestar i el desenvolupament.

Coincidint amb aquesta efemèride, el dilluns passat 20 de novembre, la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) va convocar una JORNADA D'ORACIÓ I PENITÈNCIA PER LES VÍCTIMES D'ABUSOS SEXUALS.

La CEE en la seva 409a reunió de Comitè Executiu va acordar que «s'institucionalitzi aquesta jornada i s'introdueixi una intenció en la pregària dels fidels per les víctimes dels abusos de menors».

La CEE s'uneix d'aquesta manera a la petició feta pel papa Francesc en què s'instava les conferències episcopals a escollir «un dia apropiat per pregar per les víc-

times d'abús sexual com a part de la iniciativa de la Jornada Universal de l'Oració» (Cf. papa Francesc, Carta al Poble de Déu, 20/08/2018).

Des de la Delegació diocesana de Pastoral Sacramental i Litúrgia del nostre bisbat, han preparat un seguit de fitxers.

Més informació:
www.bisbatsantfeliu.cat

Tarda vocacional missionera a la parròquia Sant Pere d'Abrera

Aquest novembre se celebra a la nostra diòcesi la «Cadena de pregària per les vocacions». Per aquest motiu i per iniciativa del rector de la parròquia d'Abrera, Mn. Francisco Garcia; el consiliari, Mn. Manel Roig, i la delegada de Missions del

bisbat de Sant Feliu de Llobregat, la Gna. Gràcia Navarro, van compartir el seu testimoni vocacional amb els infants, adolescents, joves i famílies que es van aplegar el dissabte 11 de novembre passat, a la tarda, a l'església d'Abrera.

Tal com ha manifestat la Gna. Gràcia, van gaudir d'una tarda festiva i molt alegre, preparada per la comunitat parroquial, en la qual va tenir lloc també una estona d'adoració, explicació i pregària del Rosari Missioner, ofrena de llums i taller missioner on els nens i nenes de la catequesi van participar-hi activament. A més a més, els participants van col·laborar amb una tenda missionera per ajudar els nostres missioners i missioneres.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

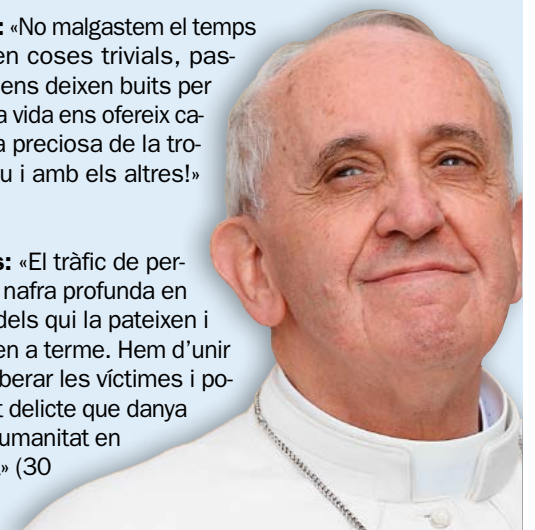
@Pontifex_es: «Imaginem una llavor: és petita, gairebé no es veu, però fa créixer plantes que donen fruits. La Paraula de Déu

és així; pensem en l'Evangelí, un petit llibre, senzill i a l'abast de tots, que produeix vida nova en qui l'acull» (18 de juliol).

@Pontifex_es: «No deixem sols els ancians, la seva presència en les famílies i en les comunitats és molt valuosa, ens dona la consciència de compartir la mateixa herència i de formar part d'un poble en el qual es custodien les arrels» (22 de juliol).

@Pontifex_es: «No malgastem el temps i la llibertat en coses trivials, pasatemps que ens deixen buits per dins, mentre la vida ens ofereix cada dia la perla preciosa de la trobada amb Déu i amb els altres!» (30 de juliol).

@Pontifex_es: «El tràfic de persones és una nafra profunda en la humanitat dels qui la pateixen i dels qui la duen a terme. Hem d'unir forces per alliberar les víctimes i posar fi a aquest delictes que danya greument la humanitat en el seu conjunt» (30 de juliol).

«Una Església sinodal en missió»

Informe de la síntesi de la 16a Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes

El dissabte 28 d'octubre de 2023, en acabar la primera sessió de la XVI Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes, que va tenir lloc del 4 al 29 d'octubre de 2023, a la Ciutat del Vaticà, amb el tema «Per una Església sinodal. Comunió, participació, missió», es va fer públic l'informe de síntesi «Una Es-

glésia sinodal en missió», amb tots els punts tractats i aprovats per l'Assemblea. En aquest informe s'ofereixen reflexions i propostes sobre temes com el paper de la dona i els laics, el ministeri dels bisbes, el sacerdoti i el diaconat, la importància dels pobres i els migrants, la missió digital, l'ecumenisme, els abusos, l'escolta

a tots o nous llenguatges. Aquesta síntesi es treballarà durant tot un any a nivell de diòcesi fins a la propera Assemblea d'octubre de 2024.

Per llegir tot l'informe:

<https://bisbatsantfeliu.cat/wp-content/uploads/2023/11/CAT-Sintesi-primer-sessio-Sinode-1.pdf>

Benedicció de la majòlica de la Mare de Déu de la Font Santa

El dissabte 4 de novembre passat, les parròquies dels municipis de Subirats i Sant Sadurní d'Anoia, pujaren a Montserrat en Romeria amb motiu de la benedicció de la majòlica dedicada a la Mare de Déu de la Font Santa que es venera al Castell de Subirats.

El P. Joan M. Mayol, rector del Santuari de la Mare de Déu de Montserrat, va beneir la majòlica acompanyat d'un centenar llarg de feligresos. També de Mn. Carles Catasús i Mn. Josep Maria Fons que atenen dues de les par-

ròquies de Subirats, de l'alcalde Jaume Domènech i de Pere Pons i Miquel Vendrell, anteriors alcaldes del municipi.

Abans de la benedicció se celebrà la missa al final del camí dels Degotalls i després tingué lloc un dinar de germanor.

La majòlica de la Mare de Déu de la Font Santa, forma part ja del conjunt de majòliques de moltes de les advocacions catalanes de la Mare de Déu, i està situada al tram final del camí dels Degotalls.

Alumnes de l'IES Ferrer i Guàrdia de Sant Joan Despí visiten la seu del nostre bisbat

El 18 de novembre passat, 32 alumnes de diversos nivells de Secundària de l'IES Ferrer i Guàrdia de Sant Joan Despí (Baix Llobregat), juntament amb dues professores, van visitar la Casa de l'Església del nostre bisbat.

Es van apropar a la realitat eclesial diocesana des dels àmbits iconogrà-

fics, històrics i geogràfic-sociològics i teològics.

El secretari general del bisbat de Sant Feliu de Llobregat, Mn. Joan Pere Pulido, els va acollir i la Pfa. Leonor Parreu els va mostrar i explicar l'Arxiu Històric diocesà. El guia va ser el diaca i secretari personal del bisbe Agustí, Mn. Manel Duaso.

AGENDA

Recés d'Advent al castell de Subirats. Dissabte dia 9 de desembre, d'11 a 13.30 h, reflexió a partir de la primera part del material de l'objectiu diocesà *Som cridats. Cridats a ser poble.*

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 1,1-6.8-20 / Sl: Dn 3 / Lc 21,1-4]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830); sant Basileu, bisbe i mr.; beat Ramon Llull, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

28. ■ Dimarts [Dn 2,31-45 / Sl: Dn 3 / Lc 21,5-11]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ Dimecres [Dn 5,1-6.13-14.16-17.23-28 / Sl: Dn 3 / Lc 21,12-19]. Sant Sadurní o Serni, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i màrtir; sant

Demetri, màrtir; santa Il·luminada, verge.

30. ■ Dijous [Rm 10,9-18 / Sl 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, verge i màrtir.

DESEMBRE

1. ■ Divendres [Dn 7,2-14 / Sl: Dn 3 / Lc 21,29-33]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, prevs., i beats Roger Filcock, Robert Middleton i com-

panyes, mrs. (jesuïtes); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Dissabte [Dn 7,15-27 / Sl: Dn 3 / Lc 21,34-36]. Sant Silvà, bisbe; beata Maria Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. ■ Diumenge vinent, I d'Advent (lit. hores: 1a setm.) [Is 63,16b-17; 64,1.4-8 / Sl 79 / 1Co 1,3-9 / Mc 13,33-37]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cassià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.

Jesucrist, Rei de tot el món (A)

COMENTARI

«Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar...»

És clar que la reialesa avui és un fet controvertit: té partidaris i detractors. Parlar de Crist Rei pot semblar més propi d'altres èpoques. Però si ens fixem en els textos litúrgics veurem que Crist Rei no té res a veure amb l'àmbit polític. L'evangeli d'avui presenta Jesús com a Rei que dona possessió del seu Regne, a qui?: *Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan tenia set, em donàreu beure; quan era foraster, em vau acollir; quan em veiéreu despullat, em vau vestir; quan estava malalt, em vau visitar; quan era a la presó, vinguéreu a veure'm.* Dit d'una altra manera: entren al seu Regne tots aquells que han estimat els germans i els han estimat amb fets molt concrets. I quan parlarà dels qui no entren al seu Regne farà la mateixa acusació: *Quan tenia fam, no em donàreu menjar; quan tenia set no em donàreu beure; quan era foraster, no em vau acollir; quan em veiéreu despullat no em vau vestir; quan estava malalt o a la presó no em vau visitar.* Fixem-nos que no han fet res de mal contra els germans; han deixat de fer-los-hi el bé: és el pecat d'omissió, no ajudar el germà quan ho necessitava. Pertànyer al Regne de Jesús vol dir estimar els germans. I per això la primera lectura no parla tampoc de Déu com a rei vencedor sinó com a un *pastor: Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, les pasturaré totes amb justícia.* De forma diferent, Ezequiel diu el mateix que Jesús a l'evangeli. El domini contra tots els enemics de Crist serà al moment que Crist *destituirà tota mena de sobirania d'autoritat o de poder i posarà el Regne en mans de Déu el Pare. El darrer enemic serà la Mort.* Jesús és Rei perquè es Senyor de tota la creació i ha vençut el gran enemic, la Mort. Nosaltres si estimem els germans amb fets concrets formem part del seu Regne, *quan Déu serà tot en tots.* Jesús ens ensenya a vèncer els nostres enemics que són l'egoisme, el desinterès, no ajudar els germans, no preocupar-nos pels altres.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Això diu el Senyor Déu: «Jo mateix buscaré les meves ovelles i en faré el recompte. Les comptaré com el pastor recompta el seu ramat el dia que es troba amb les ovelles dispersades, i les recolliré de tots els llocs on s'havien dispersat el dia de núvols i boira. Jo mateix faré pasturar les meves ovelles, i jo mateix les duré a reposar, diu l'oracle del Senyor Déu. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat, embenaré la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, mantindré les grasses i robustes, les pasturaré totes amb justícia.» I a vosaltres, el ramat, el Senyor Déu us diu això: «Judicaré entre l'un i l'altre, moltons i cabrits.»

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,20-26.28)

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist, cadascun al moment que li correspon: Crist el primer; després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el Regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort. I quan tot li haurà estat sotmès, el Fill mateix se sotmetrà a Déu, que li ho haurà sotmès tot. Així Déu serà tot en tots.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 25,31-46)

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: «Quan el Fill de l'home vindrà amb el seu poder, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà al seu tron gloriós i es reuniran davant d'ell tots els pobles. Llavors els separarà entre ells com un pastor separa les ovelles i les cabres, i posarà les ovelles a la dreta, i les cabres a l'esquerra. Després el Rei dirà als de la seva dreta: "Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan tenia set, em donàreu beure; quan era foraster, em vau acollir; quan em veiéreu despullat, em vau vestir; quan estava malalt, em vau visitar; quan era a la presó, vinguéreu a veure'm." Els justos li respondran: "Senyor, quan us vam veure afamat i us vam donar menjar, o que passàveu set, i us vam donar beure? Quan us vam veure foraster i us vam acollir, o despullat, i us vam vestir? Quan us vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure-us?" El Rei els respondrà: "Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi." Després dirà als de la seva esquerra: "Lluny de mi, maleïts: aneu-vos-en al foc etern preparat per al diable i els seus àngels. Vosaltres, quan jo tenia fam, no em donàreu menjar; quan tenia set, no em donàreu beure; quan era foraster, no em vau acollir; quan em veiéreu despullat, no em vau vestir; quan estava malalt o a la presó, no em vau visitar." Ells li respondran: "Senyor, quan us vam veure afamat o que passàveu set, foraster, despullat, malalt o a la presó, i no vam fer res per vós?" Ell els contestarà: "Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que deixàveu de fer a cadascun d'aquests, per petit que fos, m'ho negàveu a mi." I aniran als suplicis eterns, mentre que els justos entraran a la vida eterna.»

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Esto dice el Señor Dios: «Yo mismo buscaré mi rebaño y lo cuidaré. Como cuida un pastor de su grey dispersa, así cuidaré yo de mi rebaño y lo libraré, sacándolo de los lugares por donde se había dispersado un día de oscuros nubarrones. Yo mismo apacentaré mis ovejas y las haré reposar —oráculo del Señor Dios—. Buscaré la oveja perdida, recogeré a la descarriada; vendaré a las heridas; fortaleceré a la enferma; pero a la que está fuerte y robusta la guardaré: la apacentaré con justicia». En cuanto a vosotros, mi rebaño, esto dice el Señor Dios: «Yo voy a juzgar entre oveja y oveja, entre carnero y macho cabrío».

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,20-26.28)

Hermanos: Cristo ha resucitado de entre los muertos y es primicia de los que han muerto. Si por un hombre vino la muerte, por un hombre vino la resurrección. Pues lo mismo que en Adán mueren todos, así en Cristo todos serán vivificados. Pero cada uno en su puesto: primero Cristo, como primicia; después todos los que son de Cristo, en su venida; después, el final, cuando Cristo entregue el reino a Dios Padre, cuando haya aniquilado todo principado, poder y fuerza. Pues Cristo tiene que reinar hasta que ponga a todos sus enemigos bajo sus pies. El último enemigo en ser destruido será la muerte. Y, cuando le haya sometido todo, entonces también el mismo Hijo se someterá al que se lo había sometido todo. Así Dios será todo en todos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 25,31-46)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga en su gloria el Hijo del hombre, y todos los ángeles con él, se sentará en el trono de su gloria y serán reunidas ante él todas las naciones. Él separará a unos de otros, como un pastor separa las ovejas de las cabras. Y pondrá las ovejas a su derecha y las cabras a su izquierda. Entonces dirá el rey a los de su derecha: "Venid vosotros, benditos de mi padre; heredad el reino preparado para vosotros desde la creación del mundo. Porque tuve hambre y me disteis de comer, tuve sed y me disteis de beber, fui forastero y me hospedasteis, estuve desnudo y me vestisteis, enfermo y me visitasteis, en la cárcel y vinisteis a verme". Entonces los justos le contestarán: "Señor, ¿cuándo te vimos con hambre y te alimentamos, o con sed y te dimos de beber?; ¿cuándo te vimos forastero y te hospedamos, o desnudo y te vestimos?; ¿cuándo te vimos enfermo o en la cárcel y fuimos a verte?". Y el rey les dirá: "En verdad os digo que cada vez que lo hicisteis con uno de estos, mis hermanos más pequeños, conmigo lo hicisteis". Entonces dirá a los de su izquierda: "Apartaos de mí, malditos, id al fuego eterno preparado para el diablo y sus ángeles. Porque tuve hambre y no me disteis de comer, tuve sed y no me disteis de beber, fui forastero y no me hospedasteis, estuve desnudo y no me vestisteis, enfermo y en la cárcel y no me visitasteis". Entonces también estos contestarán: "Señor, ¿cuándo te vimos con hambre o con sed, o forastero o desnudo, o enfermo o en la cárcel, y no te asistimos?". Él les replicará: "En verdad os digo: lo que no hicisteis con uno de estos, los más pequeños, tampoco lo hicisteis conmigo". Y estos irán al castigo eterno y los justos a la vida eterna.»